

רשומות

השכח

1

קובץ התקנון

1 בפברואר 1968

2179

ב' בשבט תשכ"ח

עמוד

782	תקנות המקרקעין (סדרי רישום), תשכ"ח—1968
782	תקנות הביטוח הלאומי (גילאות לשופט מקצועי ולאב בית הדין לערעורים ולשאיירהם), תשכ"ח—1968
783	תקנות החניכות (גגות נוי), תשכ"ח—1968
784	תקנות הטיס (בטיחות בתעופה אורחית), תשכ"ח—1968
784	תקנות בתי הדואר (תעריפי טלפון), תשכ"ח—1968
785	תקנות בתי הדואר (תעריפי טלפון), תשכ"ח—1968
785	צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 23), תשכ"ח—1968
786	צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 24), תשכ"ח—1968
786	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מוצרי חלב), תשכ"ח—1968
787	צו-שעת-חירום (שיעור תשלום חובה), תשכ"ח—1968

מדור לשלטון מקומי

788	אכרזה על עיריית אשדוד, תשכ"ח—1968
788	צו המועצות המקומיות (א) (אשדוד, ביטול), תשכ"ח—1968
789	חוק עזר לאל-טיבה (סימון רחובות ולוחיות-מספר בבנינים), תשכ"ח—1968
791	חוק עזר לכפר-קרע (אגרת תעודת אישור), תשכ"ח—1968
792	חוק עזר למטולה (אגרת תעודת אישור), תשכ"ח—1968
793	חוק עזר לקרית-אינו (אספקת מים), תשכ"ח—1968
801	חוק עזר לקרית-אחא (חוקי עזר), תשכ"ח—1968
802	חוק עזר לרמת-ישי (רשיונות לאופניים), תשכ"ח—1968

פקודת העברת קרקעות

תקנות בדבר רישומים בפנקסי מקרקעין

בתוקף סמכותי לפי סעיף 16 לפקודת העברת קרקעות¹, וסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח-1948², אני מתקין תקנות אלה :

1. במקום תקנה 18 לתקנות המקרקעין (סדרי רישום), תש"ך-1960³ (להלן — התקנות העיקריות), יבוא :

החלפת
תקנה 18

18. (א) ניתנה ההסכמה הדרושה לפי הפקודה, ונחתם השטר ואומת כאמור בתקנות אלה, יתן הרשם לכל אחד מבעלי העסקה העתק מהשטר שישימש ראיה כי נתמלאו כל התנאים לביצוע העסקה, וירשום את העסקה בפנקס הזכויות.

„רישום
העסקה

(ב) על אף האמור בתקנת משנה (א), אם נחתם השטר בפני עורך-דין ואומת על ידיו, לא תירשם העסקה בפנקס הזכויות אלא אם הוגשה לרישום תוך שלושה ימים מיום החתימה והאימות ; המנהל רשאי להאריך את המועד להגשה, אם נוכח שמן הצדק לעשות כן.

2. אחרי תקנה 20 לתקנות העיקריות יבוא :

הוספת
תקנה 20א

20א. (א) נרשמה הערת פתיחה ועברו ששה חדשים בלי שהשלימו הצדדים את העסקה, בטלה ההערה והרשם ימחוק את ההערה ויראו את הבקשה לרישום העסקה כאילו לא הוגשה.

„חשיבה
כרישום

(ב) האמור בתקנת משנה (א) לא יחול על עסקאות במקרקעין הקשורות בהליכי תכנון.

3. לתקנות אלה ייקרא „תקנות המקרקעין (סדרי רישום) (תיקון), תשכ"ח-1968".

השם

כ"ב בטבת תשכ"ח (23 בינואר 1968)
יעקב ש' שפירא
שר המשפטים (חמ' 7084)

¹ חוקי א"י, כרך ב' פרק פ"א, עמ' 855.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ק"ת 990, תש"ר, עמ' 904 ; ק"ת 1964, תשכ"ו, עמ' 470.

חוק הביטוח הלאומי, תשי"ד-1953

תקנות בדבר גימלאות פרישה לשופט מקצועי של בית דין מקומי ולאב בית דין לערעורים שאיננו שופט בית משפט מחוזי

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 109א ו-115 לחוק הביטוח הלאומי, תשי"ד-1953¹, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה :

¹ ס"ח 137, תשי"ד, עמ' 6 ; ס"ח 428, תשכ"ד, עמ' 121.

1. בתקנות אלה, "גימלאות" — גימלאות המשתלמות לשופט מקצועי של בית דין הנדסה מקומי שאינו שופט בית משפט שלום, ולאב בית דין לערעורים שאינו שופט בית משפט מחוזי, ולשאידיהם, לאחר פרישה או מוות.

2. הגימלאות יהיו בשיעור המשתלם לשופט בהתאם להחלטת ועדת הכספים של הכנסת מיום ב' באדר א' תשי"ט (10 בפברואר 1959) (ילקוט הפרסומים 656, תשי"ט, עמ' 833), ובלבד שלענין סעיף 9 להחלטת האמורה, במקום "תוך חודש מיום פרסום החלטה זו ברשומות" קרי: "תוך חודש מיום פרסומן של תקנות הביטוח הלאומי (גימלאות לשופט מקצועי ולאב בית הדין לערעורים ולשאידיהם), תשכ"ח—1968".

3. לתקנות אלה ייקרא "תקנות הביטוח הלאומי (גימלאות לשופט מקצועי ולאב בית הדין לערעורים ולשאידיהם), תשכ"ח—1968".

ט"ו בכסלו תשכ"ח (17 בדצמבר 1967)
(חמ 750842)

יגאל אלון
שר העבודה

חוק החניכות, תשי"ג—1953

תקנות בדבר תקופת החניכות, הגיל המינימלי וההשכלה המינימלית בגננות נוי

בחוקף סמכותי לפי סעיפים 4 ו-5 לחוק החניכות, תשי"ג—1953,¹ אני מתקין תקנות אלה:

תקופת
החניכות

1. תקופת החניכות בגננות נוי היא שלוש שנים.

גיל והשכלה
מינימליים

2. (א) הגיל המינימלי לחניכות בגננות נוי הוא ארבע עשרה שנה.

(ב) ההשכלה המינימלית לחניכות בגננות נוי היא סיום החינוך היסודי כמשמעותו בחוק לימוד חובה, תש"ט—1949,² אולם לנער שניתנה לגביו הצהרת חניכות עד י"ג בשבט תשכ"ט (1 בפברואר 1969) מספיק סיום שש שנות לימוד בכיתות א' עד ו' ועד בכלל.

השם

3. לתקנות אלה ייקרא "תקנות החניכות (גננות נוי), תשכ"ח—1968".

כ' בטבת תשכ"ח (21 בינואר 1968)
(חמ 75065)

יגאל אלון
שר העבודה

¹ ס"ה, תשי"ג, עמ' 108.
² ס"ח 26, תש"ט, עמ' 287.

חוק הטיס, 1927

תקנות בדבר כטיחות בתעופה אזרחית

בתוקף סמכותי לפי סעיף 30 לחוק הטיס, 1927¹, וסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות 1, 35, 36, 37 ו-38 לתקנות הטיס (בטיחות בתעופה אזרחית), תשכ"א—1961³, במקום „המפקח” יבוא „מפקח”.

תיקון תקנות

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הטיס (בטיחות בתעופה אזרחית) (תיקון), תשכ"ח—1968”.

השם

י"ז בטבת תשכ"ח (18 בינואר 1968)

(חמ 755201)

משה כרמל
שר התחבורה

¹ חא"י, כרך נ', עמ' 2551; ס"ח 33, תש"י, עמ' 73.

² ע"ר תש"ח, חוס' א' מס' 2, עמ' 1.

³ ק"ת 1093, תשכ"א, עמ' 778; ק"ת 2084, תשכ"ו, עמ' 2978.

פקודת בתי הדואר

תקנות בדבר תשלומים בעד שירותי טלפון

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת בתי הדואר¹, אני מתקין תקנות אלה:

1. בחלק א' לתוספת הראשונה לתקנות בתי הדואר (תעריפי טלפון), תשכ"ו—1966², בפרט 1א, במקום „וסיני” יבוא „ודרום סיני”.

תיקון
התוספת
הראשונה

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות בתי הדואר (תעריפי טלפון) (תיקון מס' 2), תשכ"ח—1968”.

השם

כ"א בטבת תשכ"ח (22 בינואר 1968)

(חמ 76000)

ישראל ישעיהו-שרעבי
שר הדואר

¹ חוקי א"י, כרך ב' פרק קט"ו, עמ' 1155; ס"ח 516, תשכ"ח, עמ' 17.

² ק"ת 1852, תשכ"ו, עמ' 1501; ק"ת 2181, תשכ"ח, עמ' 195.

פקודת בתי הדואר

תקנות בדבר תשלומים בעד שירותי טלפון

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת בתי הדואר¹, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתוספת השניה לתקנות בתי הדואר (תעריפי טלפון), תשכ"ו—1966², בחלק א', בסימן א' —

תיקון
התוספת
השניה

(1) במקום הפריטים 1, 2, 3 ו-4 יבוא:

1. קו מרכזי ישיר 450.00
2. קו מרכזי ישיר משותף לשני מנויים או יותר — לכל מנוי 450.00
3. קו עזר מחובר למרכזת פרטית 450.00
4. קו מקומי המחובר לקו טלפון בין-עירוני פרטי 450.00;

(2) בפריט 29 — הקטע „1, 2, 3, 4” — יימחק.

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות בתי הדואר (תעריפי טלפון) (תיקון מס' 3), תשכ"ח — השם 1968”.

ישראל ישעיהו שרעבי
שר הדואר

כ"א בטבת תשכ"ח (22 בינואר 1968)
(המ' 76000)

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק קט"ו, עמ' 1155; ס"ח. 387, תשכ"ג, עמ' 44.
² ק"ת 1852, תשכ"ו, עמ' 1501; ק"ת 2131, תשכ"ח, עמ' 195.

חוק לעידוד החסכון (ערבות למילואות והנחות ממס הכנסה), תשט"ז—1956

צו בדבר פטור ממס הכנסה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 5(3) לחוק לעידוד החסכון (ערבות למילואות והנחות ממס הכנסה), תשט"ז—1956¹, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מצווה לאמור:

פטור ממס
הכנסה

1. איגרות חוב רשומות על שם או איגרות חוב למוכ"ז של בנק לפיתוח ולמשכנתאות לישראל בע"מ, בסכום כולל של חמישה מיליון לירות שיעמדו לפדיון בשנת 1973, ושהוצעו לציבור על פי פרוספקט מיום ט"ו בטבת תשכ"ח (16 בינואר 1968) (סדרה 20), ההכנסה מריבית המשתלמת עליהן תהא פטורה מתשלום מס חוץ מן המס בשיעור של 25% שיש לנכותו מאותה ריבית לפי סעיף 161 לפקודת מס הכנסה².

2. לצו זה ייקרא „צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 23), תשכ"ח—1968”.

השם

פנחס ספיר
שר האוצר

ט"ו בטבת תשכ"ח (16 בינואר 1968)
(המ' 72850)

¹ ס"ח 102, תשט"ז, עמ' 52.
² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, תשכ"א, עמ' 120.

חוק לעידוד החסכון (ערבות למילווה והנחות ממס הכנסה), תשט"ז—1956

צו בדבר פטור ממס הכנסה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 5(3) לחוק לעידוד החסכון (ערבות למילווה והנחות ממס הכנסה), תשט"ז—1956¹, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מצווה לאמור:

1. איגרות חוב רשומות על שם או איגרות חוב למוכ"ז של בנק משכנתאות לשיכון בע"מ, בסכום כולל של חמישה מיליון לירות שיעמדו לפדיון בשנת 1973, ושהוצעו לציבור על פי פרוספקט מיום ט"ז בטבת תשכ"ח (17 בינואר 1968) (הוצאה 23), ההכנסה מריבית המש" תלמת עליהן תהא פטורה מתשלום מס חוץ מן המס בשיעור של 25% שיש לנכותו מאותה ריבית לפי סעיף 161 לפקודת מס הכנסה².

פטור ממס
הכנסה

2. לצו זה ייקרא „צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 24), תשכ"ח—1968".

השם

פנחס ספיר
שר האוצר

ט"ז בטבת תשכ"ח (17 בינואר 1968)
(חמ 72650)

¹ ס"ח 102, תשט"ז, עמ' 52.
² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, תשכ"א, עמ' 120.

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957

צו בדבר מוצרי חלב

בתוקף סמכותנו לפי סעיפים 5 ו-15 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957¹, אנו מצווים לאמור:

1. בצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מוצרי חלב), תשכ"ב—1962², בסעיף 5, במקום „מנהל חטיבת המזון במשרד המסחר והתעשיה" יבוא „מנהל חטיבת כימיה ומזון במשרד המסחר והתעשיה".

תיקון סעיף 5

2. לצו זה ייקרא „צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מוצרי חלב) (תיקון), תשכ"ח—1968".

השם

י"א בכסלו תשכ"ח (13 בדצמבר 1967)
(חמ 740109)

זאב שרף
שר המסחר והתעשיה

ישראל ברזילי
שר הבריאות

¹ ס"ח 240, תשי"ח, עמ' 24.
² ס"ח 1327, תשכ"ב, עמ' 2141.

תקנות-שעת-חירום (תשלומי חובה), תשי"ח—1958

צו בדבר קביעת שיעור ההיטל ואופן חישובו

בתוקף סמכותי לפי תקנה 2 לתקנות-שעת-חירום (תשלומי חובה), תשי"ח—1958¹, אני מצווה לאמור:

החלפת
שיעורי
היטל

1. בתוספת לצו-שעת-חירום (שיעור תשלום חובה), תשכ"ה—1964², במקום שיעור ההיטל הנקוב לצדו של פרט או סעיף המפורט להלן בטור א' יבוא שיעור היטל הנקוב לצדו בטור ב':

טור א' הפרט או הסעיף	טור ב'	
	היתירה	בלירות
0442	0.80 לירות לכל 3.50 לירות של הערך	לפי ערך
0443		
10	0.80 לירות לכל 3.50 לירות של הערך	
20	0.80 לירות לכל 3.50 לירות של הערך	
30	0.80 לירות לכל 3.50 לירות של הערך	
90	0.80 לירות לכל 3.50 לירות של הערך	
0444		
10	0.80 לירות לכל 3.50 לירות של הערך	
20	0.80 לירות לכל 3.50 לירות של הערך	
30	0.80 לירות לכל 3.50 לירות של הערך	
90	0.80 לירות לכל 3.50 לירות של הערך	
0445	0.80 לירות לכל 3.50 לירות של הערך	

2. תחילתו של צו זה היא ביום ל' בכסלו תשכ"ח (1 בינואר 1968).

3. לצו זה ייקרא „צו-שעת-חירום (שיעור תשלום חובה) (תיקון מס' 12), תשכ"ח—1968".

ז א ב ש ר פ
שר המסחר והתעשייה

כ"א בטבת תשכ"ח (22 בינואר 1968)
(המ 74049)

¹ ס"ח 434, תשכ"ד, עמ' 175; ס"ח 492, תשכ"ו, עמ' 21.
² ק"ת 1627, תשכ"ה, עמ' 54; ק"ת 1988, תשכ"ו, עמ' 1277.

מדור לשלטון מקומי

פקודת העיריות

אכרזה על היותם של תושבי אזור אשדוד לעיריה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת העיריות¹, אני מכריז לאמור:

1. מיום תחילתה של אכרזה זו יהיו תושבי אזור אשדוד, כפי שהוא מתואר בתוספת, עיריה שתיקרא „עירית אשדוד“.
2. לאכרזה זו ייקרא „אכרזה על עירית אשדוד, תשכ״ח—1968“.

אכרזה על
עירית אשדוד

השם

תוספת

(סעיף 1)

האזור שתושביו יהיו עירית אשדוד כולל גושי רישום קרקע וחלקי גושים כלהלן:

גושים : 180, 181, 468, 472, 2003, 2010, 2011, 2013 עד 2023, 2062, 2065 עד 2074, 2076, 2077, 2079 — בשלמותם.

חלקי : 154, 161, 182, 465 עד 469, 471, 473, 2002, 2004, 2005, 2012, 2025, 2051 עד 2057, 2058, 2061, 2063, 2064, 2078 כמסומן במפה הערוכה בקנה מידה 1:10,000 והחתומה ביד שר הפנים ביום ל' בתשרי תשכ״ה (6 באוקטובר 1964), שהעתקים ממנה מופקדים במשרד הפנים, ירושלים, במשרדי הממונה על מחוז הדרום, באר״שבע, ובמשרד הרשות המקומית.

חיים משה שפירא
שר הפנים

י״א בטבת תשכ״ח (12 בינואר 1968)
(חמ 8071)

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ״ד, עמ' 197.

פקודת המועצות המקומיות

צו בדבר ביטול המועצה המקומית אשדוד

בתוקף סמכותי לפי סעיף 42 לפקודת המועצות המקומיות¹, אני מצווה לאמור:

1. בתוספת הראשונה לצו המועצות המקומיות (א), תשי״א—1950², פרט (פב) — בטל.
2. לצו זה ייקרא „צו המועצות המקומיות (א) (אשדוד, ביטול), תשכ״ח—1968“.

ביטול פרט
(פב)
בתוספת
הראשונה

השם

חיים משה שפירא
שר הפנים

י״א בטבת תשכ״ח (12 בינואר 1968)
(חמ 8011)

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ״ה, עמ' 256.
² ק״ת 127, תשי״א, עמ' 178; ק״ת 1689, תשכ״ה, עמ' 237.

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לאל-טייבה בדבר סימון רחובות ולוחיות-מספר בבנינים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המקומית אל-טייבה חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

הנדרות

„בעל בנין” — לרבות אדם המקבל, או הזכאי לקבל, הכנסה מבנין או שהיה מקבלה אילו היה הבנין נותן הכנסה, או המשלם מסי מועצה או מסי ממשלה ביחס לבנין, בין בזכותו הוא ובין כסוכן, כנאמן או כבא-כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הבנין ובין שאיננו הבעל הרשום, וכולל שוכר ושוכר-משנה ששכר בנין לתקופה שלמעלה מעשר שנים;
„המועצה” — המועצה המקומית אל-טייבה;
„ראש המועצה” — לרבות מי שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

שלטים לסימון
רחובות

2. (א) ראש המועצה רשאי להתקין שלטים ממוספרים על כל בנין לסימון רחוב בהתאם לתכנית שנקבעה על ידיו.
(ב) שלטים שהותקנו כאמור, רשאי ראש המועצה לתקנם, לשנותם, להסירם או להחליפם.

דרישה להתקין
לוחית-מספר

3. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש, בהודעה בכתב, מבעל בנין לבצע את העבודות המנויות להלן, כולן או מקצתן, לפי הפרטים והתנאים שקבע ובהתאם לתכנית המספרים לבנינים שקבע:

(1) להתקין לוחית-מספר על גבי בנין;

(2) לתקן, לשנות, להסיר או להחליף לוחית-מספר.

(ב) ההודעה תכלול את התנאים והפרטים לביצוע העבודה כאמור וכן את התקופה שבה יש לבצעה.

(ג) בעל בנין שקיבל הודעה כאמור חייב למלא אחריה.

(ד) לא יבצע אדם עבודה מהעבודות המנויות בסעיף קטן (א) אלא בשני אלה:

(1) כשהוא ממלא אחר דרישה על כך שבאה מטעם ראש המועצה;

(2) לפי התנאים והפרטים שנקבעו בהודעה.

התקנת לוחיות
מספר על ידי
ראש המועצה

4. ראש המועצה רשאי, באמצעות שליחיו ופועליו, לבצע כל עבודה מהעבודות המנויות בסעיף 3, בין אם נמסרה הודעה לפי אותו סעיף ובין אם לא נמסרה, ולהיכנס לשם כך לכל

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"ה, עמ' 256.

מקום שיידרש ; ביצע ראש המועצה עבודה כאמור, רשאית המועצה לגבות מאת בעל הבנין את הוצאות הביצוע או אגרה בשיעור של שלוש לירות, הכל לפי הסכום הגדול יותר.

5. נבנה בנין אחר תחילתו של חוק עזר זה, יתקין עליו בעלו מספר מואר לפי התנאים והפרטים שקבע ראש המועצה ובהתאם לתכנית המספרים ובנינים שקבע.

מספרים
בבנינים
חדשים

6. בעל בנין חייב —

החוקה תקינה
של שלטים
ולוחיות מספר

(1) להחזיק כל שלט, לוחית-מספר או מספר מואר שהותקנו על בנינו במצב תקין וגלוי לעין ;

(2) למסור הודעה לראש המועצה על כל קלקול או טשטוש בכל שלט או לוחית-מספר שהותקנו על בנינו.

7. לא יפגע אדם בשלט או בלוחית-מספר שהותקנו על בנין, לא יטשטשם ולא יסתירם מעין רואים, ולא ירשה ששלט או לוחית-מספר ייפגעו, יטשטשו או יוסתרו.

איסור פגיעה
בשלטים או
בלוחיות מספר

8. לא יפריע אדם לראש המועצה, לשליחיו או לפועליו במילוי תפקידיהם לפי חוק עזר זה.

איסור הפרעה

9. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מען מקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה ; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור תהא המסירה כדין אם הוצגה ההודעה במקום בולט על הנכס שבו היא דנה או נתפרסמה בשני עתונים יומיים הנפוצים בתחום המועצה, שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

מסירת הודעה

10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות לכל יום בו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.

ענשים

11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לאל-טייבה (סימון רחובות ולוחיות-מספר בבנינים), תשכ"ח—1968".

השם

עבדול רחים אברהים
ראש המועצה המקומית אל-טייבה

נתאשר.

י"א בטבת תשכ"ח (12 בינואר 1968)

(חמ 81077)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לכפר-קרע בדבר אגרת תעודת אישור

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המקומית לכפר-קרע חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —
 „תעודה” — אישור בכתב בכל ענין שבסמכות המועצה;
 „המועצה” — המועצה המקומית לכפר-קרע.
2. ראש המועצה רשאי לתת, לאשר או לקיים תעודה או העתק תעודה.
3. (א) המבקש מראש המועצה תעודה ישלם למועצה אגרה בשיעור הנקוב בתוספת.
 (ב) המועצה רשאית להפחית את האגרה או לוותר עליה אם המבקש הוא עני, או מוסד לצרכי צדקה, חינוך או דת שמטרתו אינה הפקת רווחים.
4. חוק עזר לכפר-קרע (אגרת תעודת אישור), תשי”ט—1959² — בטל.
5. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לכפר-קרע (אגרת תעודת אישור), תשכ”ח—1968”.

תוספת

(סעיף 3)

שיעור האגרה
בלירות

א. תעודה —

1. בענין הנוגע לקרקעות, לבנינים או לירושות 10

2. בכל ענין אחר 3

ב. העתק תעודה 1

עבד אל רחמן נג'יב זחאלקה

נחאשר.

ראש המועצה המקומית לכפר-קרע

י' בטבת תשכ"ח (7 בינואר 1968)

(חמ 83500)

חיים משה שפירא

שר הפנים

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש ט, תשכ"ה, עמ' 256.
² ק"ת 824, תשי"ט, עמ' 1055.

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר למטולה בדבר אגרת תעודת אישור

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המקורית מטולה חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —
 „תעודה” — אישור בכתב בכל ענין שבסמכות המועצה;
 „המועצה” — המועצה המקומית מטולה.
2. ראש המועצה רשאי לתת, לאשר או לקיים תעודה או העתק תעודה.
3. (א) המבקש מראש המועצה תעודה ישלם למועצה אגרה בשיעור הנקוב בתוספת.
 (ב) המועצה רשאית להפחית את האגרה או לוותר עליה אם המבקש הוא עני, או מוסד לצרכי צדקה, חינוך או דת שמטרתו אינה הפקת רווחים.
4. חוק עזר למטולה (אגרת תעודת אישור), תשי"א—1951² — בטל.
5. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר למטולה (אגרת תעודת אישור)”, תשכ"ח—1968.

תוספת

(סעיף 3)

שיעור האגרה
בליירות

א. תעודה —

1. בענין הנוגע לקרקעות, לבנינים או לירושות, פרט לרישום דירה בבית משותף 10
2. בענין רישום דירה בבית משותף 2
3. בכל ענין אחר 2
- ב. העתק תעודה 2

נחאשר.

ש' למה זלמן לויט
 ראש המועצה המקומית מטולה
 (בטבת תשכ"ח (7 בינואר 1968)
 (חמ 83923)

חיים משה שפירא
 שר הפנים

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.
² ק"ח 172, תשי"א, עמ' 1004.

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לקרית-אוננו בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המקומית קרית-אוננו חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —

„אבזרים” — ברזים, צינורות, מגופים, שסתומים, מסננים, תעלות, סכרים ותאי בקורת;
„מד-מים” — מכשיר שהותקן ברשת פרטית לשם מדידתה או קביעתה של כמות המים המסופקים לנכס;

„מועצה” — המועצה המקומית קרית-אוננו;

„המנהל” — מנהל מפעל המים של המועצה, לרבות אדם אחר שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם;

„מפעל המים” — באר, בריכה, מעיין, מנהרה, תעלה, סכר, קידוח, מוביל, צינור, מנוע, משאבה וכן כל מבנה, מיתקן או ציוד אחר המשמשים או המיועדים לשמש לשאיבת מים, לאגירתם, להעברתם, להספקתם או להסדרתם, למעט רשת פרטית;

„נכס” ר”בנין” — כמשמעותם בצו המועצות המקומיות (א), תשי”א—1950²;

„צרכי בית” — תצרוכת בני אדם, כביסה במשק בית, שטיפה וניקוי של בית מגורים או משרד, בין שהותקן בו ברז ובין שלא הותקן, למעט הצרכים שאינם בגדר צרכי בית לפי סעיף 16 לפקודת העיריות (אספקת מים), 1936³;

„צרכן” — אדם המחזיק ברשת פרטית, בכולה או במקצתה;

„רשת פרטית” — אבור, דוד אגירה, מיתקן להגברת לחץ, לוויסות, לחימום או לפיזור וכן כל מיתקן או מכשיר אחר המצוי בנכס והמשמש או המיועד לשמש לאספקת מים לנכס, למעט מד-מים;

„נפח בנין” — החלל שבתחומו שטחם החיצוני של קירות הבנין והשטח העליון של רצפת קומתו הנמוכה ביותר, ושטחו העליון של הגג בבנין שגגו שטוח, ובבנין שגגו משופע — צדה התחתון של תקרת הבנין העליונה ביותר או אם אין לו תקרה, משטחו התחתון של הגג; ואם אין בבנין או בחלק קירות מכל הצדדים או גג, החלל התפוס על ידי הבנין או על ידי החלק האמור; ואם הגג אינו נשען על קירות, החלל שבין הגג והרצפה שמתחתיו;
„צרכי עסק” — צרכי ייצור או עיסוק בסחורה.

2. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוקו או התקנתו מחדש לא ייעשו אלא על ידי המנהל.

(ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוקו או התקנתו מחדש יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף תכנית של אותה רשת.

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 0, תשכ”ה, עמ’ 256.
² ק”ת 127, תשי”א, עמ’ 178; ק”ת 1219, תשכ”ב, עמ’ 280.
³ ע”ר 1936, תוס’ 1 מס’ 560, עמ’ 1.

חיבור
למפעל מים

(ג) בעד חיבור, הרחבת חיבור, פירוק או התקנתו מחדש לפי סעיף זה, ישלם המבקש למועצה מראש:

(1) אגרה בשיעור שנקבע בתוספת, וכן

(2) הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל.

(ד) בעד הנחת קו מים זמני ישלם המבקש למועצה מראש הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל.

רשת פרטית

3. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך תיקונים דחופים ודרושים להורמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) בקשה להיתר לפי סעיף קטן (א) תוגש בכתב בצירוף תכניות הרשת המוצעת או תכנית השינוי או התיקון, הכל לפי הענין; בעד ההיתר, פרט להיתר להתקנת רשת פרטית, תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ג) התקנת הרשת הפרטית, שינויה או תיקונה ייעשו על ידי בעל הנכס ועל חשבונו.

(ד) הרשת הפרטית תוחזק במצב תקין על ידי הצרכן ועל חשבונו, להנחת דעתו של המנהל.

(ה) בעל נכס או צרכן רשאי לבקש בכתב מאת המנהל כי תיערך בדיקה של הרשת הפרטית, כולה או מקצתה, שהותקנה בנכס, והמנהל ימלא בקשה זו. בעד בדיקה כאמור תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ו) לא ישתמש אדם לצורך התקנת רשת פרטית, תיקונה או שינויה אלא באבזרים שמידותיהם, סוגיהם וטיבם נקבעו על ידי המנהל.

(ז) המנהל רשאי להורות על החלפת האבזרים שנקבעו על ידיו כאמור בסעיף קטן (ו) באבזרים אחרים. הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן אלא אם כן האבזר שיש להחליפו לא היה במצב תקין, או מנע את פעולתו התקינה של מדמים או אבזר או גרם להפרעות באספקת המים, לבזבוזם או לזיהומם.

אגרת הנחת
צינורות

4. (א) בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה המועצה צינור מים, ישלם למועצה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) אגרת הנחת צינורות מים תשולם עם הגשת הבקשה לפי סעיף 3 (ב).

(ג) בעל נכס, שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים ישלם, אם הוגדל נפח הבניין או נבנה בנין חדש בנכס, אגרת הנחת צינורות מים בשיעור שנקבע בתוספת לגבי תוספת הבניה או הבניה החדשה.

התקנת מדמים

5. (א) המנהל רשאי להתקין מדמים בכל נכס שלו מספקים או עומדים לספק מים, ובשעת הצורך רשאי הוא לבדוק, לתקן, להחליפו או להסירו.

(ב) מדמים הוא רכוש המועצה.

(ג) לא יותקן מדמים, לא ייבדק, לא יתוקן, לא יוחלף ולא יוסר אלא על ידי המנהל.

(ד) צרכן ישלם למועצה אגרת מדמים ואגרת התקנת מדמים בשיעורים שנקבעו בתוספת.

(ה) במקום תשלום אגרת מדמים, צרכן רשאי להביא למנהל תוך 30 יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות מדמים מהדגם שאושר על ידי המנהל ולבקשן להתקינו ברשתו הפרטית.

(ו) הביא צרכן מדמים לפי סעיף קטן (ה) ישלם למועצה אגרת התקנת מדמים בלבד.

(ז) היה מדמהים כאמור בסעיף קטן (ה) מותקן ברשתו הפרטית של הצרכן יהא פטור גם מאגרת התקנת מדמים.

(ח) צרכן יהיה אחראי לכל נזק שייגרם למדמים או לאבדנו, מלבד אם נגרם הנזק באשמתו של אחד מעובדי המועצה בעת מילוי תפקידו.

(ט) צרכן שיש לו יסוד לחשוש שמדהמים אינו פועל כהלכה רשאי לדרוש שמדמים ייבדק על ידי המנהל; בעד בדיקת מדמים כאמור, ישלם הצרכן למועצה מראש אגרת בדיקה בשיעור שנקבע בתוספת. האגרה תוחזר אם העלתה הבדיקה שמדמים היה פגום.

6. (א) בעד אספקת מים לנכס המחובר למפעל מים ישלם צרכן למועצה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת לפי כמות המים שנרשמה על ידי מדמים, ובלבד שלא תפחת מהשיעור המינימלי שנקבע בתוספת.

(ב) מצא המנהל כי מדמהים לא פעל כהלכה במשך תקופה מסויימת או שהוצא לרגל תיקונים או מסיבה סבירה אחרת מהרשת רשאי הוא לחייב או לזכות את הצרכן בתשלום בעד כמות המים שנקבעה לפי התצורות הממוצעת במשך שני החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך שני החדשים שלאחריה, או לפי התצורות של התקופה המקבילה בשנה הקודמת, כפי שימצא לנכון.

(ג) מצא המנהל כי מדמהים אינו מדייק ברישום כמות המים, רשאי הוא לפי מיטב הערכתו לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות המים, שמדהמים רשם אותה, בתוספת או בהפחתת ההפרש הנובע מאי דיוקו.

(ד) משמש מדמים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, רשאי המנהל מיוזמתו הוא, וחייב הוא לפי בקשת אחד הצרכנים, להורות על חלוקת האגרות או כל תשלום אחר המגיע לפי חוק עזר זה בין אותם הצרכנים, באופן שכל צרכן ישלם אותו חלק מהאגרות והתשלומים האמורים בהתאם ליחס שבין החדרים המוחזקים על ידיו ובין המספר הכולל של החדרים שמדמים משמש אותם, ובלבד שלא יפחתו מהשיעורים המינימליים שנקבעו בתוספת. כן רשאי המנהל להורות על חלוקה אחרת של התשלומים בין הצרכנים על פי הסכם בכתב של כל הצרכנים.

(ה) משמש מדמים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, המשתמשים בו מקצתם למגורים ומקצתם לצרכים אחרים, רשאי המנהל להעריך את חלקו של כל אחד מהצרכנים בכמות המים, שנרשמה על ידי מדמים, ואגרת המים תשולם על ידי כל צרכן כזה בהתאם לכך, ובלבד שלא יפחתו מהשיעורים המינימליים שנקבעו בתוספת.

(ו) משמש מדמים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, ונתגלתה נזילה ברשת הפרטית בחלק המוחזק על ידי אחד או אחדים מהצרכנים, רשאי המנהל להעריך את כמות המים שנזלו ואגרה בעד כמות מים זו תשולם על ידי אותו צרכן או אותם צרכנים.

(ז) הורכבו מדימים דירתיים לכל הצרכנים וכן מדימים כללי לכל הנכס, והיה הפרש ברישום ביניהם, יחולק ההפרש באופן שווה בין כל הצרכנים, אלא אם כן הגיעו כל הצרכנים להסכם בכתב עם המנהל על אופן חלוקה אחר.

7. (א) המועצה רשאית באישור שר הפנים להתקשר עם צרכן בחוזה מיוחד לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

אספקת מים
לפי חוזה

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.

8. באישור המועצה רשאי ראש המועצה לחייב צרכן להפקיד בקופת המועצה פקדון כפי שיקבע להבטחת תשלום אגרות מים לפי חוק עזר זה או דמי נזק עקב אבדן מז-המים או קלקולו, ולגבות מתוכו — בלי לפגוע בדרכי גביה אחרות — כל סכום המגיע מאת הצרכן כאגרה או כדמי נזק כאמור.

פקדונות

9. אגרת מים ותשלומים אחרים ישולמו תוך 14 יום מתאריך מסירת הדרישה לכך מאת המועצה.

מועד התשלום

10. נתעוררה שאלה בדבר סכום הוצאות המגיע לפי חוק עזר זה, יכריע המנהל באישור בכתב. אישור המנהל על גובה ההוצאות ישמש ראיה לכאורה לכך.

אישור סכום
ההוצאות

11. (א) צרכן שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה, או שבוזז מים, השתמש בהם לרעה, זיהמם או פגע בהם בצורה אחרת, או שפגע במדימים, רשאי המנהל להתרות בו בכתב.

ניתוק החיבור

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל כתום 5 ימים מיום מסירת ההתראה, לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בהחזקתו של הצרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) רשת פרטית שחוברה למפעל מים בניגוד לסעיף 2 או שחיבורה חודש בניגוד לסעיף 16, רשאי המנהל בכל עת לנתק את החיבור.

(ד) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) או (ג), לא יחודש אלא לאחר תשלום כל הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים או במדימים כאמור, הכל לפי הענין. בעד חידוש חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב), תשולם אגרת חידוש בשיעור שנקבע בתוספת.

12. (א) בשעת חירום או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל במידת הצורך, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים כולה או מקצתה.

הפסקת מים

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והד תשלומים האחרים שהוא חייב לפי חוק עזר זה.

(ג) חלפה הסיבה לניתוק, לעיכוב או להפסקת אספקת המים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק, ללא תשלום.

13. (א) המנהל או כל מי שהורשה על ידיו, רשאי להיכנס לכל נכס בשעות שבין רשות כניסה 08.00 ל-17.00 ובשעת חירום בכל זמן סביר, על מנת —

(1) להתקין, לבדוק, לתקן, לשנות, להחליף, למסור או למדוד מד-מים, צינור או אבזרים או כיוצא בהם, או לעשות כל מעשה אחר שבנסיבות נחוץ לעשותו;

(2) לבדוק אם היה בזבז, שימוש לרעה או זיהום של מים או פגיעה אחרת במים או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן;

(3) למסור כל חשבון או לגבות כל אגרה או תשלום אחר לפי חוק עזר זה;

(4) לנתק חיבור או לנתק, לעכב ולהפסיק אספקת המים לפי סעיפים 11 או 12;

(5) לבדוק אם קוימו הוראות חוק עזר זה;

(6) לעשות כל מעשה אחר שהוא רשאי לעשותו לפי חוק עזר זה.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל או למי שהורשה על ידיו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

14. (א) לא יבזבז אדם ולא יגרום או ירשה שאחר יבזבז מים שברשותו. שימוש במים

(ב) לא ישתמש אדם במים ולא יגרום או ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או למטרה אחרת שקבע המנהל.

(ג) לא ישתמש אדם במים לצרכי מיווג אויר אלא לפי היתר מאת המנהל ובהתאם לתנאי ההיתר.

(ד) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא יגרום להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או להפרעה באספקת המים.

(ה) לא יחבר אדם מערכת מי שתיה למערכות של מים דלוחים, מי שופכין, מי תעשייה כימית או כיוצא בזה.

(ו) לא ינצל אדם את לחץ המים לפעולות הרמה, ערבול, או כיוצא בזה, אלא ברשות המנהל.

(ז) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יגרום ולא ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום המועצה.

(ח) לא ישתמש אדם במים המיועדים להשקאה לצרכים אחרים.

(ט) לא יפתח אדם ולא יסגור שלא כדין, כל אבזר השייך למפעל המים.

(י) לא יפתח אדם ברז שריפה אלא לצורך כיבוי שריפה.

(יא) לא יפתח אדם — פרט לעובד המועצה במילוי תפקידו — ברז המיועד להשקאה נטיעות ציבוריות.

15. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר, פרט לאדם שנותקה, עוכבה או הופסקה לו אספקת המים לפי סעיף 11, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.
16. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי הוראות חוק עזר זה לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.
(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.
17. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל או מקום מזוהם אחר אלא במרחק סביר ממפעל המים.
18. (א) ראש המועצה או מי שהוסמך על ידיו (להלן — ראש המועצה) רשאי לחייב בדרישה בכתב כל צרכן או בעל רשת פרטית או בעל חלק ממנה, או כל בעל או מחזיק של נכס, תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע שעלול לפגוע באספקת מים סדירה.
(ב) מי שקיבל דרישה כאמור חייב למלא אחריה.
(ג) לא מילא מי שנדרש לכך אחרי דרישת ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות ממנו את הוצאות הביצוע.
19. מסירת הודעה, דרישה, חשבון או מסמך אחר לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרו לידי האדם שאליו הם מכוונים, או נמסרו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחו בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או עסקו הרגיל, לים או הידועים לאחרונה; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגו במקום בולט באחד המקומות האמורים, או על הנכס שבו הם דנים או נתפרסמו בשני עתונים הנפוצים בתחום המועצה, שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.
20. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדיון או אחרי שנמסרה לו הודעה בכתב מאת ראש המועצה.
21. חוק עזר לקרית-אוננו (אספקת מים), תשכ"ב-1962⁴ — בטל.
22. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לקרית-אוננו (אספקת מים), תשכ"ח-1968".

תוספת

האגרה בלירות

1. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 2(ג) (1)) :
 - (1) לכל יחידת דיור או משרד 100
 - לכל יחידת עסק או מלאכה 150
 - לכל יחידת תעשיה 250
- (2) הרחבת חיבור, פירוק או חיבור או התקנתו מחדש לפי דרישת הצרכן 75
2. אגרה בעד היתר לשינויה או להסרתה של רשת פרטית (סעיף 3(ב)) 10

⁴ ק"ח 1246, תשכ"ב, עמ' 1047.

האגרה בלירות

10	3. אגרת בדיקה של רשת פרטית (סעיף 3 (ה))
500	4. אגרת הנחת צינורות (סעיף 4 (א) ו- (ג)) — לנכס ששטחו עד חצי דונם לכל מ"ר נוסף ונוסף לזה — לכל מ"ק של נפח הבניה
1	
1.80	

כש"ש מיתקן	כש"ש מיתקן
מוכן להתקנת	מוכן להתקנת
מדמים	מדמים

האגרה בלירות

80	60	5. אגרת מדמים (סעיף 5 (ד)) מדמים שקטרו — אינו עולה על 1/2"
130	100	עולה על 1/2" ואינו עולה על 1"
270	120	עולה על 1" ואינו עולה על 1 1/2"
250	200	עולה על 1 1/2" ואינו עולה על 2"
		עולה על 2"

לפי חשבון שהגיש המנהל.

האגרה בלירות

10	6. אגרת בדיקת מדמים, כולל דמי פירוק, הובלה וה-
----	--

תקנה מחדש (סעיף 5 (ט))

האגרה	האגרה למ"ק
המינימלית	באגרות
בלירות	

0.75	25	7. אגרת מים (סעיף 6) — לחודש — (1) לשימוש ביתי — ל-10 מ"ק הראשונים ל-6 מ"ק נוספים או חלק מהם מעל ל-16 מ"ק
	40	
	50	(2) לגינות נוי מעובדות — (א) במקום שיש הספקת מים במדידה נפרד דת — בהגבלה של 7.5 מ"ק לכל 100 מ"ר או חלק מהם בין החדשים אפריל — נובמבר
	10	
		(ב) במקום שאין אספקת מים במדידה נפרד דת — בהגבלה של 7.5 מ"ק לכל 100 מ"ר או חלק מהם בין החדשים אפריל — נובמבר. מעל ל-10 מ"ק
	10	
		מעל להגבלה בסעיפי משנה (א) ו-(ב) תיווסף הכמות לפרט 7 (1).

האגרה המינימלית בלירות	האגרה למ"ק באגרות	
		(3) לבתי עסק, למשרדים, לחנויות, לבתי מלאכה ולכל שימוש אחר שלא פורט במקום אחר
5	50	בתוספת זו
	30	(4) למוסדות
5	70	(5) לבניה
		(6) לחקלאות — לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של המועצה —
	12	(א) בגבולות הכמות המוקצבת
	36	(ב) מעל לכמות המוקצבת
	30	(7) לבריכות שחיה

8. (א) צרכן שמשפחתו מונה 6 נפשות או למעלה מזה, הגרים יחד עמו בדירה — פרט לדירה בבנין חד־משפחתי מבניה קשה שאינו שיכון עולים ששטחה עולה על 70 מ"ר — אם הצריכה הממוצעת לחודש בתקופה אליה מתייחס הזיכוי עלתה על 10 מ"ק יזוכה לאחר אישור בקשתו שתוגש בכתב בסכומים אלה:

מספר בני המשפחה	סכום הזיכוי השנתי בלירות
6	6
7	9
8	12
9	15
10	18
11 או יותר	21

(ב) הזיכוי יינתן בסוף שנת הכספים.

האגרה בלירות

5

9. אגרת חידוש חיבור (סעיף 11 (ד))

יעקב כהן

נתאשר.

ראש המועצה המקומית קרית־אנו

י"ח בכסלו תשכ"ח (20 בדצמבר 1967)

(חמ 852721)

חיים משה שפירא

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לקרית-אחא בדבר תיקון חוקי עזר

בתוקף סמכותה לפי סעיף 23 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המקומית קרית-אחא חוק עזר זה:

תיקון חוקי
עזר

1. בכל סעיף מהסעיפים המפורטים להלן בטור ב' לחוקי העזר המפורטים בטור א', במקום המלים הנקובות בטור ג' בצדו יבוא „חמש מאות לירות“ ובמקום המלים הנקובות בטור ד' בצדו יבוא „עשרים לירות“.

טור א'	טור ב'	טור ג'	טור ד'
חוק עזר לקרית-בנימין (ביעור קוצים), תשי"ט—1958 ²	3	עשרים לירות	
חוק עזר לכפר-אחא (הגנה על הצומח), תש"ך—1960 ³	10	עשרים לירות	
חוק עזר לכפר-אחא (הריסת מבנים מסוכנים), תש"ך—1960 ⁴	8	מאה לירות	חמש לירות
חוק עזר לכפר-אחא (שימור רחובות), תש"ך—1960 ⁵	10	מאתיים לירות	שתי לירות
חוק עזר לכפר-אחא (מודעות ושלטים), תש"ך—1960 ⁶	10	עשרים לירות	שתי לירות
חוק עזר לכפר-אחא (מפנעי תברואה), תש"ך—1960 ⁷	12	מאה לירות	שתי לירות
חוק עזר לכפר-אחא (הוצאת אשפה), תשכ"א—1960 ⁸	9	מאה לירות	שתי לירות
חוק עזר לכפר-אחא (פיקוח על כלבים), תשכ"א—1960 ⁹	9	חמישים לירות	לירה אחת
חוק עזר לכפר-אחא (צעצועים מסוכנים), תשכ"א—1961 ¹⁰	10	מאה לירות	שתי לירות
חוק עזר לקרית-בנימין (פתיחת בתי עסק וסגירתם), תשכ"ג—1963 ¹¹	7	מאה לירות	

2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לקרית-אחא (תיקון חוקי עזר)“, תשכ"ח—1968.”

השם

צבי הרר

נתאשר.

ראש המועצה המקומית קרית-אחא

י"ג בכסלו תשכ"ח (15 בדצמבר 1967)

(חמ 884413)

חיים משה שפירא

שר הפנים

- 1 ריני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 258.
- 2 ק"ח 834, תשי"ט, עמ' 138.
- 3 ק"ח 1008, תש"ד, עמ' 1079.
- 4 ק"ח 1017, תש"ד, עמ' 1225.
- 5 ק"ח 1022, תש"ד, עמ' 1379.
- 6 ק"ח 1033, תש"ד, עמ' 1643.
- 7 ק"ח 1050, תש"ד, עמ' 1909.
- 8 ק"ח 1054, תשכ"א, עמ' 22.
- 9 ק"ח 1054, תשכ"א, עמ' 24.
- 10 ק"ח 1166, תשכ"א, עמ' 2029.
- 11 ק"ח 1488, תשכ"ג, עמ' 2005.

פקודת המועצות המקומיות

פקודת התעבורה

חוק עזר לרמת-ישי בדבר רשיונות לאופניים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, וסעיף 77 לפקודת התעבורה², מתקינה המועצה המקומית רמת-ישי חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

„אופניים” — אופניים או תלת-אופנים, שאינם מונעים בכוח מלכני;

„המועצה” — המועצה המקומית רמת-ישי;

„ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„תושב” — אדם שמקום מגוריו הוא בתחום המועצה;

„בחן” — אדם שנתמנה על ידי המועצה לבדיקת אופניים שמבוקש עליהם רשיון.

הגדרות

2. (א) לא ירכב אדם על אופניים בתחום המועצה, אלא אם יש לו עליהם רשיון בר-תוקף מאת ראש המועצה או מאת רשות מקומית אחרת, ומאחורי מושבם קבועה בצורה הנראית לעין לוחית-מספר שהוצאה על ידי ראש המועצה או על ידי רשות מקומית אחרת.

רשיון
לאופניים

(ב) העובר על הוראות סעיף קטן (א), דינו — קנס חמישים לירות.

3. (א) תושב הרוצה ברשיון על אופניו יגיש בקשה לרשיון לראש המועצה, והוא רשאי ליתן את הרשיון בהתחשב עם הוראות סעיף קטן (ב), או לסרב לתתו.

בקשה למתן
רשיון

(ב) לא יינתן רשיון אלא לאחר שהמבקש המציא תעודה מאת הבוחן המאשרת שה-אופניים אשר עליהם מבוקש הרשיון נבדקו ונמצאו ראויים לשימוש ובהם כל האבזרים כנדרש בתקנות התעבורה, תשכ"א—1961³.

(ג) התעודה האמורה בסעיף קטן (ב) תינתן חינם.

(ד) תקפו של הרשיון הוא עד 31 בדצמבר של השנה שבה ניתן.

(ה) בעד כל רשיון תשולם למועצה אגרה של שתי לירות, אולם אם ניתן הרשיון אחרי 30 ביוני, תשולם בעדו מחצית האגרה בלבד.

4. (א) ראש המועצה יתן לכל בעל רשיון לוחית-מספר, וכן יחליף כל לוחית-מספר מטושטשת או פגומה בלוחית-מספר חדשה.

לוחית-מספר

(ב) בעד כל לוחית-מספר תשולם למועצה אגרה של 50 אגורות.

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, תשכ"א, עמ' 173.

³ ק"ח 1128, תשכ"א, עמ' 1425.

5. חוק עזר לרמתיישי (רשיונות לאופניים), תשכ"ג—1963⁴ — בטל. ביטול
6. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לרמתיישי (רשיונות לאופניים), תשכ"ח—1968". השם

נתאשר.

ראש המועצה המקומית רמתיישי

ר' בטבת תשכ"ח (7 בינואר 1968)

(חמ 854901)

עודד ינאי

אני מסכים.

משה כרמל

שר התחבורה

חיים משה שפירא

שר הפנים

⁴ ק"ח 1456, תשכ"ג, עמ' 1811.

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים ,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק ,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).